

جوار | هفته‌نامه سفارت ج.ا.ا در واتیکان
سال دوم | شماره ۶۳ | ۲۹ فروردین ۱۴۰۴

آنچه در این شماره می‌خوانید:

- ❖ ۳
- ❖ ۴
- ❖ ۶
- ❖ ۸
- ❖ ۱۲
- ❖ ۱۸
- ❖ ۲۰
- ❖ ۲۲
- ❖ ۲۳

پیام سفیر
کلیک کنید

گزیده بیانات مقام معظم رهبری به مناسبت شهادت امام جعفر صادق (ع)

درنگی بر شخصیت امام صادق علیه‌السلام در برخورد با مخالفین | دکتر مرتضی صانعی

دیدار سفیر ایران در واتیکان با رئیس دانشکده الهیات پالرمو

مناسبت‌های پیش از عید پاک در هفته مقدس مسیحی

عید پاک در مسیحیت

نمادهای پاپ‌ها (قسمت سوم)

معرفی کتاب «بازآفرینی اسلام»

حدیث هفته

واتیکان در هفته ای که گذشت ...

به چشَمِ
دل، سرایت
را حرم دیدم

جِوَار

هفته نامه سفارت ج.ا.ا. در واتیکان

سال دوم | شماره ۶۲ | جمعه | ۲۹ فروردین ۱۴۰۴ | ۱۸ April ۲۰۲۵

صاحب امتیاز: سفارت ج.ا.ا. ایران در واتیکان

مدیر مسئول: دکتر محمدحسین مختاری

سر دبیر: حسن نیازی

تهیه شده در: بخش فرهنگی

گرافیک: مؤسسه فرهنگی و هنری نوآفرید

آدرس: ۰۰۱۹۸, ۵۷, Via Bruxelles

تلفن: +۳۹۰۶۱۸۵۵۲۴۹۴

پست الکترونیکی: vat.media@mfa.gov.ir

وب سایت: <https://vatican.mfa.gov.ir/portal>

شبکه ایکس: IRANtotheHolySee@IRANinVATICAN

بیانات مقام معظم رهبری در خصوص نقش حضرت امام جعفر صادق (ع) در استحکام پایه‌های معرفت اسلامی

اَئمه (علیهم‌السلام)، مبارزه‌ی بسیار پُرنرج و پُرتلاش و پُرمحتوا و فراگیری را می‌کردند؛ هم در زمینه‌ی معنوی و فرهنگی؛ برای حفظ پایه‌های اعتقاد اسلامی و جلوگیری از انحرافی که در جهت بنای حکومت سلطنتی ممکن بود به وجود بیاید، که به‌وجود آمده بود؛ هم در جهت مبارزه‌ی سیاسی. اوج این حرکت در زمان امام صادق (ع) بود. نمی‌شود گفت در زمان‌های دیگر، این حرکت اوج نداشت؛ چرا، در زمان امام رضا (علیه‌السلام) و در زمان‌های دیگر هم همین‌طور بود؛ منتها زمانه در دوران امام صادق (علیه‌السلام) یک فرصت و فسحتی را در اختیار گذاشت و این بزرگوار توانستند کاری بکنند که با پایه‌های معرفت اسلامی صحیح در جامعه، آن‌چنان مستحکم بشود که تحریف‌ها دیگر نتواند این پایه‌ها را از بین ببرد. ایشان این کار را کرد، تا این زمینه بماند و در هر دوره‌ی از دوره‌های تاریخ، کسانی که لایق هستند، بتوانند از این زمینه استفاده کنند و نظام اسلامی و مبنای مبتنی بر ارزش‌های اسلامی را به‌وجود بیاورند و این بنای رفیع را بسازند. این، کار امام صادق (علیه‌الصلاة والسلام) است. آنچه که ما امروز در عرصه‌ی نظام جمهوری اسلامی با آن مواجه هستیم، شباهتی به این حرکت عظیم عمیق نیازمند به صبر و حوصله‌ی ائمه (علیهم‌السلام) دارد؛ به همان اندازه هم تأثیرات عمیقی را دارد.

درنگی بر شخصیت امام صادق علیه السلام در برخورد با مخالفین

❖ دکتر مرتضی صانعی: استاد حوزه و دانشگاه ❖

دیگر آن حضرت زراره بن اعین بود که در فن مناظره بسیار خوب بود. حضرت با وجود طاغوت زمانه‌ای مثل بنی‌عباس این همه شاگرد تربیت نمود. از دیگر شاگردان امام صادق علیه السلام برخی دانشمندان اهل سنت بودند که تبلور الگویی برای وحدت اسلامی بوده است. ابوحنیفه و محمد بن حسن و ابو یزید طیفور از جمله شاگردان امام علیه السلام بودند. به عنوان مثال مالک بن انس از شیعیان امام صادق (ع) نبود، اما او که در مدینه ساکن بود، با امام صادق (ع) ارتباط داشت و به خانه ایشان می‌رفت. خود این رفت‌وآمد مالک به خانه امام صادق (ع) نشان می‌دهد که امام به او روی خوش نشان می‌داد. مالک بن انس می‌گوید که من به صورت مستمر به محضر امام صادق (ع) می‌رسیدم و ایشان به من احترام می‌گذاشت و امام صادق (ع) به من می‌گفت که من، تو را دوست دارم. آری! چشمه جوشان امامت، شامل حال غیرمسلمانان نیز شده بود که از میان ایشان می‌توان به ابن ابی العوجا از معروف‌ترین ملحدان دوره امام صادق علیه السلام اشاره کرد. وی کسی است که مناظرات او با حضرت و شاگردان ایشان در کتب مختلف نقل شده است. روزی مفضل از شاگردان امام صادق علیه السلام که شاهد سخنان گمراه او بود نتوانست تحمل کند و با الفاظ تند او را خطاب قرار داد. ابن ابی العوجا در جواب مفضل گفت: «اگر از اصحاب جعفر بن محمد هستی، بدان که آن حضرت با ما به این نحو خطاب نمی‌کند، هیچ فحش به ما نداده است و همانا او مردی است

مالک ابن انس در مورد امام صادق (ع) می‌گوید: و ما رأی عین و لا سمعت اذن و لا خطر علی قلب بشر افضل من جعفر بن محمد (شهید مطهری، سیری در سیره ائمه اطهار علیهم السلام، ص ۱۴۹). در این فراز مالک می‌گوید: چشمی ندیده و گوشتی نشنیده و بر قلب بشری خطور نکرده که از حضرت صادق (ع) برتر و بافضیلت‌تر باشد. مالک ابن انس در خصوص جایگاه امام صادق علیه السلام در جایی اضافه می‌کند: «و لقد کنت آتی جعفر بن محمد و کان کثیر المزاح و التبسم، فاذا ذکر عنده النبی (ص) اخضر و اصفر، و لقد اختلفت الیه زمانا و ما کنت اراه الا علی ثلاث خصال: اما مصلیا و اما صائما و اما یقرأ القرآن و ما رأیته قط یحدث عن رسول الله (ص) الا علی الطهاره و لا یتکلم فی ما لا ینبغیه و کان من العلماء الزهاد الذین یخشون الله و ما رأیته قط الا یرج الوساده من تحته و یجعلها تحتی» (رسول جعفریان، حیات فکری و سیاسی امامان شیعه، ص ۳۲۷). در این عبارت مالک بن انس می‌گوید: هر کس که به سراغ امام صادق می‌رفت حضرت را در یکی از سه حالت روزه‌داری، اقامه نماز و قرائت قرآن می‌دید. آن حضرت در طول عمر بابرکت خویش شاگردانی مانند هشام ابن سالم تربیت کرد که پاسخ‌گوی بسیاری از شبهات و کمک‌کاری برای ایشان بود. محدثین بزرگی مانند سفیان بن عیینه یا ابن جری از شاگردان بارز امام بودند. جابر بن حیان از دیگر شاگردان امام صادق علیه السلام قریب پانصد رساله در رشته‌های تفسیر و حدیث و کلام و غیره داشت. شاگرد

هرگز به حذف فیزیکی آنان اقدام نکرد، بلکه با صفت‌بندی مخالفان و معاندان سعی می‌کرد با آموزش شاگردان (مانند هشام بن حکم)، جبهه فکری قدرتمندی در برابر الحاد ایجاد کند. در عین حال، در برابر غلات کسانی که امامت را تا حد الوهیت بالا می‌بردند موضعی سخت‌گیرانه داشت و آنان را لعن می‌کرد. امام صادق (ع) در رد نظریه تصادف، می‌فرمود که اگر باد بر صفحه‌ای از حروف بوزد، آیا ممکن است به صورت خودبه‌خود یک کتاب منظم پدید آید؟ (توحید صدوق، ص ۳۰۶). یا با تشبیه جهان به کتابی که نویسنده دارد، بطلان عقیده مادی‌گراها را نشان می‌داد. در مناظره با یک کشیش مسیحی درباره تثلیث، با استناد به انجیل، توحید را اثبات کرد، و در گفتگو با یهودیان، با استدلال به تورات، بشارت‌های ظهور پیامبر اسلام (ص) را یادآور می‌شد. نکته بسیار مهم و پایانی در خصوص برخورد امام صادق علیه‌السلام با مخالفین انصافی بود که ایشان نسبت به مخالفین خود به خرج می‌داد و به شاگردانش توصیه می‌نمود که در این مسیر مواظبت نمایند. به عنوان نمونه این بیان نورانی که می‌فرماید: هر کس به ذمی (غیرمسلمان تحت پیمان) ستم کند، من در قیامت از او شکایت خواهم کرد. (وسائل الشیعه، ج ۱۲، ص ۲۳۵)، گویای بسیاری از حقایق است که امام صادق علیه‌السلام بدان توجه داشت و به پیروان و شاگردان خود تعلیم می‌داد.

جمع‌بندی و نتیجه‌گیری این یادداشت، برخورد منصفانه، عالمانه و عادلانه امام صادق علیه‌السلام با مخالفین خودشان بود که می‌تواند برای همه رهبران دینی به‌ویژه کسانی که در مسیر تبلیغ دین اسلام در اقصی نقاط جهان تلاش می‌کنند، درس آموز باشد. تأسی به سنت و سیره امام صادق علیه‌السلام در گفتگوهای بین‌الدینی رمز موفقیت اهل گفتگو است و مراکز سیاست‌گذاری گفتگوهای بین‌الدینی باید این رویکرد را در مواجهه با ملحدان، مادی‌گراها و پیروان ادیان غیراسلامی نصب العین خود قرار دهند.

حلیم، باوقار، عاقل، محکم و ثابت که از جای خود به در نرود و از طریق رفق و مدارا پا بیرون نگذارد و غضب او را سبک ننماید. حجت و دلیل ما را می‌شنود و با حجت و دلیل و کلام کمی پاسخ گوید؛ پس هرگاه تواز اصحاب آن جنابی با ما مخاطبه کن به مثل خطاب او.» بله سیره امام صادق علیه‌السلام در برخورد با مخالفان حتی ملحدان نادان حلم و بردباری و پاسخ عالمانه بود تا هر چه بیشتر افراد را به مسیر حق هدایت نماید. (الاحتجاج احمد بن علی طبرسی).

باری! حیات امام صادق (علیه‌السلام) به دلیل تحولات سیاسی و فکری، فضایی نسبتاً باز برای بحث‌های علمی و دینی ایجاد کرده بود. از جمله فعالیت‌های علمی در این دوره می‌توان به گسترش ترجمه متون یونانی، ایرانی و هندی اشاره کرد. به عنوان نمونه در این مقطع تاریخی دانش‌هایی مانند فلسفه، نجوم و علم طب از تمدن‌های دیگر وارد جهان اسلام شد و بحث‌های عقلی رونق یافت. بعلاوه در این دوره گروه‌های فکری مانند معتزله، مرجئه، خوارج و غلات ظهور کردند. چنانچه در این زمان می‌توان به حضور فعال اهل کتاب مانند یهودیان، مسیحیان و زرتشتیان و همچنین ملحدان و مادی‌گراها اشاره کرد. در این شرایط این امام صادق (علیه‌السلام) بود که نه تنها مکتب شیعه را گسترش داد، بلکه با مخالفان فکری و پیروان ادیان دیگر نیز به شیوه‌ای تحسین‌برانگیز تعامل و مناظره کرد.

شیوه برخورد امام صادق علیه‌السلام با مخالفین، حاوی نکات درس‌آموزی است که می‌تواند برای شرایط امروز جامعه بشری مفید باشد. به عنوان نمونه آن امام همام در مناظرات خود با ملحدان از استدلال‌های عقلی مانند برهان نظم و برهان حدوث استفاده می‌کرد. در پاسخ به کسی که معاد را انکار می‌کرد، می‌فرمود: اگر خداوند توانایی آفرینش جهان را دارد، آیا بازگرداندن شما را ندارد؟! (بحارالانوار، ج ۳، ص ۱۵۲). یا در مناظره با ابن ابی العوجاء، با استدلال به پیچیدگی‌های آفرینش انسان، وجود خالق حکیم را اثبات کرد. نکته قابل تأمل آنکه امام (ع) در طول برخوردشان با مخالفین،

دیدار سفیر جمهوری اسلامی ایران در واتیکان با رئیس دانشکده الهیات پالرمو

سفیر کشورمان گفت: ما آماده هستیم تا مقدمات همکاری دانشکده شما با مراکز علمی و دانشگاهی در ایران را فراهم کنیم. یکی دیگر از زمینه های همکاری برگزاری نشست ها و کنفرانس های مشترک با حضور روحانیون حوزه علمیه، اندیشمندان مسیحی و اساتید دانشگاه می باشد. این نشست ها به میزبانی طرفین می تواند برگزار شود و اساتید و علمای دینی به گفتگو و تبادل نظر در خصوص موضوعات مورد نظر بپردازند.

دکتر محمد حسین مختاری سفیر کشورمان در واتیکان ضمن سفری به جزیره سیسیل در شهر پالرمو با پدر ویتو ایمپلیتسری رئیس دانشکده الهیات دیدار و گفتگو کرد. ایشان سپس از بخش های مختلف دانشکده از جمله کتابخانه و بخش منابع و کتابهای اسلامی به زبانهای عربی و ایتالیایی بازدید بعمل آوردند. در این دیدار علاوه بر رئیس، اسقف اعظم شهر پالرمو مونسینور کورادو لورفیچه، رئیس شورای اسقف های سیسیل مونسینور آنتونینو راسپانتی و اسقف آچیره رئیس سابق دانشکده نیز حضور داشتند.

در معماری جزیره مشهود است. روابطی که بین ادیان برقرار می شود به مبنای ایجاد صلح تبدیل می شود.

سفیر کشورمان ضمن ابراز آمادگی برای هر گونه همکاری افزود: ایجاد روابط بین دانشگاه‌های ایران، حوزه علمیه قم و دانشکده الهیات دارای اهمیت می باشد. از گسترش روابط با حوزه علمیه قم استقبال می کنیم و رسماً از شما برای سفر به ایران دعوت به عمل می آورم تا از توانمندی و ظرفیت های دانشگاهی و حوزوی ایران در جهت تبادل همکاری‌های فیما بین مطلع گردید.

رئیس دانشکده الهیات ضمن استقبال از این پیشنهاد گفت علاقمند به همکاری هستیم و امیدواریم با اجرای این پیشنهادات در آینده برنامه های مشترکی برگزار کنیم.

اسقف اعظم شهر پالرمو نیز ضمن ابراز خرسندی از این دیدار گفت: این ارتباط می تواند خیلی نزدیک شود گفتگو و دیالوگ می توانند به صلح کمک کنند. در این دانشکده بحث های بین الادیانی متداول است. جزیره سیسیل در قلب دریای مدیترانه هست و به خاطر موقعیت خود با ادیان مختلف ارتباط داریم و این موضوع

مناسبت‌های پیش از عید پاک

در هفته مقدس مسیحی

است از یکشنبه نخل تا دوشنبه فرشته، یعنی روز بعد از عید پاک. هر روز این هفته به‌طور مستقیم با آخرین روزهای زندگی عیسی در ارتباط است.

هفته مقدس، به‌درستی، همچنین به عنوان «هشت‌روز عید پاک» شناخته می‌شود، چراکه شامل هشت روز از پیش از عید پاک، شامل خود یکشنبه، است. عید پاک زمانی است که جامعه جهانی مسیحیان مرگ و رستاخیز مسیح را جشن می‌گیرد و جوهره خود مسیحیت را گرامی می‌دارد. در

هفته مقدس مهم‌ترین زمان برای هر مسیحی است. از یکشنبه نخل، تا پنجشنبه مقدس و جمعه مقدس و در نهایت عید پاک، هر مؤمن مسیحی به یاد می‌آورد رنج، مرگ و رستاخیز عیسی مسیح را، که در مرکز دین مسیحیت قرار دارد. در ایتالیا عمدتاً عید پاک کاتولیک جشن گرفته می‌شود، اما روزهای هفته مقدس، با وجود تفاوت در آیین‌ها و سنت‌ها، برای تمام فرقه‌های مسیحی معنای یکسانی دارند. وقتی از هفته مقدس صحبت می‌شود، منظور روزهایی

طول این جشن‌ها، لحظات کلیدی منتهی به مصلوب شدن عیسی، از ورودش به اورشلیم تا دیدار زنان با فرشته، با قرائت‌ها و آیین‌ها بازسازی می‌شود.

یکشنبه نخل

هفته مقدس با یکشنبه نخل آغاز می‌شود، روزی که ورود عیسی به اورشلیم گرمی داشته می‌شود، زمانی که او همچون مسیح و پسر داوود با شادی و شاخه‌های نخل مورد استقبال قرار گرفت. در مراسم مذهبی این روز، شاخه‌های زیتون تبرک می‌شوند و میان مردم پخش می‌گردند تا به عنوان نشانه‌ای از صلح و برکت به خانه برده شوند. این روز پایان دوره چهل‌روز روزه داری (چله) است که پیش زمینه‌ای برای عید پاک محسوب می‌شود.

دوشنبه مقدس

سه روز اول هفته مقدس (روزهای دوشنبه، سه‌شنبه و چهارشنبه) معمولاً به یاد خیانت یهودا به عیسی در نظر گرفته می‌شوند، اما هر روز معانی خاص خود را دارد. در آیین‌های مذهبی این سه روز، قرائت نخستین بخش‌های کتاب اشعیا از «بنده خداوند» انجام می‌شود. دوشنبه مقدس روز دوستی است، که در آن عیسی به یاد می‌آورد روزی را در بیتانیه با سه دوست بزرگ خود (مارتا، مریم و لعازر) گذراند. خواندن متون مذهبی در این روز ارزش دوستی را برای مسیحیان یادآوری می‌کند.

سه‌شنبه مقدس

سه‌شنبه مقدس روز خشم است، زمانی که عیسی با خشم بازگanan را از معبد بیرون می‌کند، چون آن را به مکانی برای پول و منافع شخصی بدل کرده بودند. در مراسم این روز، آیات مربوط به این واقعه انجیل خوانده می‌شود.

چهارشنبه مقدس

چهارشنبه مقدس روز خیانت است: روزی که یهودا عیسی را شناسایی کرده و برای دریافت سی سکه نقره، او را تحویل داد. از میان سه روز اول، این روز از نظر احساسی سنگین‌ترین است، چرا که آغاز تاریک‌ترین دوره سال مسیحی را رقم می‌زند.

پنجشنبه مقدس

پنجشنبه مقدس روز شام آخر است و به دو بخش تقسیم می‌شود. در صبح آن، عشا‌ی ربانی در کلیساهای محل برگزار نمی‌شود، بلکه تنها یک مراسم خاص در کلیسای جامع هر اسقف نشین برگزار می‌گردد (مراسم روغن مقدس) که در آن روغن‌های مقدس تبرک می‌شوند و

کشیشان سوگند خود را تجدید می‌کنند. «سه‌روزه مقدس» از عصر این روز آغاز می‌شود که سه روز اصلی هفته مقدس و عید پاک را دربرمی‌گیرد. آیین مهم این روز، مراسم شام آخر و پایه‌گذاری عشا‌ی ربانی و کشیشی کلیسایی است. در این مراسم، غسل پای حواریون توسط کشیش انجام می‌شود، همچون کاری که مسیح انجام داد. پس از مراسم، صلیب‌ها پوشیده می‌شوند، ناقوس‌ها خاموش می‌گردند و محراب از تزئینات خالی می‌شود و عشا‌ی ربانی به محراب خاصی منتقل می‌شود تا مورد نیایش قرار گیرد.

جمعه مقدس

جمعه مقدس روز فوت عیسی است. این روز، غم انگیزترین روز هفته مقدس

عتیق و سپس عهد جدید؛
 ▪ آیین تعمید که در آن مسیحیان تعهدات غسل تعمید خود را تازه می‌کنند و نوآموزان تعمید می‌گیرند؛
 ▪ آیین عشای ربانی که پیروزی مسیح بر مرگ را جشن می‌گیرد.

یکشنبه‌عید پاک

یکشنبه عید پاک، جشن رستاخیز مسیح است و نقطه اوج هفته مقدس محسوب می‌شود. مراسم مذهبی آن شامل جشن‌های ویژه در کلیساها است که رستاخیز را یادآور می‌شود.

دوشنبه‌فرشته

دوشنبه فرشته (یا دوشنبه عید پاک) آخرین روز هفته مقدس است و در آن دیدار زنان با فرشته یادآوری می‌شود. در این روز طبق انجیل، مریم مجدلیه، مریم مادر یعقوب و یوسف، و سالومه برای تدهین بدن عیسی به قبر آمدند و دیدند قبر باز است و فرشته‌ای خبر رستاخیز مسیح را به آنها داد و خواست تا آن را اعلام کنند.

است و مراسم آن به یاد مصائب مسیح برگزار می‌شود و سه بخش اصلی دارد:
 ▪ قرائت متون مقدس شامل آخرین شعر «بنده خداوند» از اشعیا، سرود نامه فیلیپیان و مصائب مسیح طبق انجیل یوحنا؛
 ▪ پرستش صلیب که در آن صلیب از پوشش خارج می‌شود؛
 ▪ بخش عشای ربانی بدون قربانی.

شب هنگام، مراسم معروف «راه صلیب» برگزار می‌شود که مسیر عیسی تا تپه گلگتا را یادآوری می‌کند. در این روز، هیچ عشای ربانی برگزار نمی‌شود.

شنبه‌مقدس

شنبه مقدس روز سکوت است؛ هیچ مراسم مذهبی در آن برگزار نمی‌شود و عشای ربانی فقط برای مردگان مجاز است. شب شنبه با مراسم «بیداری عید پاک» به اوج می‌رسد که جشن رستاخیز مسیح است. این بیداری چهار بخش دارد:
 ▪ آیین آتش و روشن کردن شمع عید پاک؛
 ▪ آیین کلام، شامل هفت قرائت از عهد

هفته‌نامه سفارت جمهوری اسلامی ایران در واتیکان

عید پاک در مسیحیت

سال دوم - شماره ۶۳ - ۲۹ فروردین ۱۴۰۴
April 18 2025

عید پاک یکی از مهم‌ترین جشن‌های دنیای مسیحیت است که برای گرامی‌داشت رستاخیز عیسی مسیح برگزار می‌شود. بر اساس باور مسیحیان، این رویداد در روز سوم پس از به صلیب کشیده شدن او رخ داده است. این جشن نمادی از تولدی دوباره، امید و پیروزی زندگی بر مرگ است. علاوه بر بُعد مذهبی، عید پاک با فصل بهار، زایش دوباره طبیعت و سنت‌های فرهنگی مختلف در سراسر جهان نیز پیوند دارد. این جشن همچون کریسمس دارای تاریخ ثابتی نیست، بلکه طبق تصمیم کلیسا، در اولین یکشنبه پس از اولین ماه کامل پس از اعتدال بهاری (در ماه‌های مارس یا آوریل) برگزار می‌شود.

ریشه‌ها

واژه‌ی «عید پاک» از واژه‌ی عبری پَسَح (Pesach) گرفته شده که به معنای «عبور کردن» است. قوم اسرائیل قرن‌ها پیش از این نیز عید پاک را جشن می‌گرفتند تا یکی از مهم‌ترین رویدادهای کتاب عهد عتیق را به یاد آورند: برای آزاد کردن قوم یهود از بردگی در مصر، خداوند نه (۹) بلای وحشتناک بر آن سرزمین فرستاد، اما با وجود رنج و درد زیاد، فرعون حاضر به آزاد کردن یهودیان نشد. سپس خداوند بلای دهم را فرستاد، اما پیش از آن به حضرت موسی هشدار داد تا قوم خود را نجات دهد. او به آن‌ها گفت که باید یک بره نرینه را قربانی کرده، گوشت آن را کباب کنند و غذایی ساده بخورند. سپس باید خون بره را که نمادی گناهی بود، بر چهارچوب درهای خانه‌شان بمالند تا خانه‌های قوم خودی از خانه‌های مصری‌ها متمایز شود. همان شب، خداوند نسیمی الهی را در سراسر مصر فرستاد که تمام مصریهایی را که در خانه‌های بدون خون بره خوابیده بودند، کشت. پس از این فاجعه وحشتناک، فرعون اجازه داد قوم یهود از مصر خارج شوند. به همین دلیل، دین یهود نیز عید پاک را جشن می‌گیرد — یعنی «عبور کردن» — همان‌گونه که پیامبر از درهای نشانه‌گذاری شده گذشت. به همین دلیل است که غذای سنتی این روز، که در یهودیت در روز شنبه برگزار می‌شود، بره است. تمام این نمادها (بره، خون، مرگ و...) در سنت مسیحی نیز بازتاب یافته‌اند.

رنج و رستاخیز

برای مذهب کاتولیک، عید پاک زمانی است که عیسی مسیح مرگ را شکست داد و به نجات‌دهنده‌ی بشریت بدل شد، او انسان را از گناه نخستین آدم و حواری‌های بخشید. این مهم‌ترین جشن در مسیحیت است که پیش از آن، دوره‌ای چهل‌روزه به نام کواریزما برگزار می‌شود. عید پاک بازگشت عیسی به زندگی زمینی را گرامی می‌دارد؛ رویدادی که نشانه‌ی شکست شر، پاک شدن گناه نخستین و آغاز زندگی نوینی (جهان پس از مرگ برای مؤمنان) است. عیسی یهودی بود و در حال جشن گرفتن عید پَسَح یهودی بود که توسط یکی از حواریونش، یهودا اسخریوطی، خیانت دید. در نتیجه دستگیر شد و به صلیب کشیده شد. روحانیون سَنهدرین، بالاترین مرجع دینی یهود، عیسی را متهم کردند که خود را هم‌پایه‌ی خدا دانسته، که این جرم مستوجب مرگ بود. فرماندار رومی، پونتیوس پیلاتس، می‌توانست او را نجات دهد اما گفت که «دست خود را می‌شوید» (که امروزه در زبان ایتالیایی ضرب‌المثل شده است) و به مردم اجازه داد تا او را به صلیب

بکشند. این مسیر پر از رنج به نام «رنج عیسی» (Passione) شناخته می‌شود، زیرا در آن زمان عیسی دردهای فراوانی کشید، مورد تمسخر قرار گرفت، تازیانه خورد و مجبور شد صلیب سنگینی را تا محل مصلوب شدنش بردوش بکشد.

در روز جمعه‌ی هفته‌ی عید پاک (جمعه‌ی مقدس شناخته می‌شود)، عیسی در ۳۳ سالگی درگذشت. جسد او از صلیب پایین آورده و در قبری خارج از شهر دفن شد. یکشنبه‌ی بعد، سه زن از پیروانش — مریم مجدلیه، مریم مادر یعقوب، و سالومه — برای تکمیل آیین تدفین به قبر رفتند، اما دیدند که سنگ در ورودی قبر کنار زده شده و جسد عیسی در آن نیست. آن‌ها حیرت‌زده شدند، اما فرشته‌ای ظاهر شد و به آن‌ها اعلام کرد که عیسی رستاخیز یافته است. بر اساس انجیل متی، خود عیسی نیز بر آن زنان ظاهر شد و بازگشت خود از مرگ را تأیید کرد و سپس بر حواریون نیز ظاهر شد.

عید پاک مهم‌ترین جشن مسیحیان است، زیرا رستاخیز عیسی مسیح را گرامی می‌دارد — رویدادی بنیادی در ایمان مسیحی. بر پایه‌ی اناجیل، عیسی پس از به صلیب کشیده شدن و دفن، در روز سوم برخاست و مرگ را شکست داد و پیامی از امید و رستگاری برای بشریت آورد. رستاخیز برای مسیحیان نماد پیروزی زندگی بر مرگ، روشنایی بر تاریکی و امید بر گناه است. این مفهوم، هسته‌ی مرکزی مسیحیت را تشکیل می‌دهد و وعده‌ی زندگی ابدی برای کسانی است که به مسیح ایمان دارند.

روایت انجیل از رستاخیز

بر اساس اناجیل (متی، مرقس، لوقا و یوحنا)، رستاخیز عیسی در صبح روز یکشنبه پس از به صلیب کشیده شدن او و در سپیده‌دم اتفاق افتاد: «او اینجا نیست، برخاسته است، همان‌طور که گفته بود؛ بیایید و مکانی را که او قرار داشت، ببینید.» (متی ۲۸:۶)

«من رستاخیز و حیات هستم؛ هر که به من ایمان آورد، حتی اگر بمیرد، زنده خواهد شد؛ و هر که زنده است و به من ایمان دارد، هرگز نخواهد مرد.» (یوحنا ۱۱:۲۵-۲۶)

معنای رستاخیز

رستاخیز عیسی معنایی مرکزی در ایمان مسیحی دارد زیرا که نشان‌دهنده موارد زیر است:

- پیروزی بر مرگ و گناه (عیسی با رستاخیز خود، امید به حیات جاودان را به انسان‌ها هدیه داد)
- تحقق وعده خدا (عیسی مرگ و رستاخیز خود را پیش‌بینی کرده بود)
- آغازی نو برای بشریت (عید پاک نشانه تولد امیدی جدید برای همه کسانی است که به انجیل ایمان دارند)

جشن عید پاک در کلیسای مسیحی

عید پاک نقطه اوج هفته مقدس است و با آیین‌های باشکوه در سراسر دنیای مسیحیت جشن گرفته می‌شود.

مهم‌ترین لحظات جشن عید پاک:

- شب‌زنده‌داری عید پاک (شب شنبه مقدس): مهم‌ترین جشن سال مذهبی که طی آن شمع بزرگ عید پاک روشن می‌شود؛ نماد نور مسیح برخاسته از مرگ است.
- مراسم عشای ربانی روز عید پاک (یکشنبه رستاخیز): پیروزی زندگی بر مرگ اعلام می‌شود و سرود «جلال» پس از سکوت دوران روزه بزرگ خوانده می‌شود.
- سلام عید پاک در کشورهای ارتدکس: مؤمنان به هم می‌گویند «مسیح برخاسته است!» و پاسخ می‌شنوند «حقاً برخاسته است!»

عید پاک و زندگی ابدی: پیام امید

رستاخیز عیسی پیام امید و تجدید برای کل بشریت مسیحی به همراه دارد و به مؤمنان می‌آموزد که:

- ایمان، بر ترس غلبه دارد؛
- مرگ پایان نیست، بلکه آغاز حیات نو است؛
- بخشش و عشق قوی‌تر از گناه‌اند؛
- عیسی برخاسته است تا بشریت را نجات دهد، و هر فردی می‌تواند از نظر روحی دوباره متولد شود.

برای مسیحیان، رستاخیز نه فقط یک رویداد تاریخی، بلکه واقعیتی است که هر روز در زندگی کسانی که به عیسی ایمان دارند، تکرار می‌شود.

نمادهای عید پاک: تخم مرغ و بره

تخم مرغ‌های عید پاک تخم مرغ‌های ویژه‌ای هستند که اغلب برای جشن گرفتن عید پاک هدیه داده می‌شوند. تخم مرغ یک نماد باستانی است و زایش زمین در بهار را معرفی می‌کند، و مسیحیان اولیه این نماد را به عنوان نشانه‌ای از رستاخیز مسیح برگزیدند.

در گذشته، تخم مرغ‌ها رنگ‌آمیزی می‌شدند، اما امروزه بیشتر تخم مرغ‌های شکلاتی حاوی اسباب بازی یا تخم مرغ‌های پلاستیکی پر از شیرینی جای آن‌ها را گرفته‌اند.

در بسیاری از فرهنگ‌ها، تخم مرغ نماد جهانی «زندگی»، «تولد» و «زایش» است. نماد زندگی نو در مراسم باروری بهار هدیه داده می‌شد:

- ایرانیان (۳۰۰۰ سال پیش) تخم مرغ را نماد خوش‌شانسی و نوزایی طبیعت می‌دانستند.
- مصریان در آغاز بهار به دوستان و آشنایان تخم مرغ رنگی هدیه می‌دادند.
- در سنت چینی نیز اعتقاد بر این است که جهان از یک تخم مرغ گول‌پیکر به وجود آمده است.

سنت مسیحی، بره را نیز به عنوان نماد رستاخیز مسیح برگزیده است؛ او که از مرگ بازمی‌گردد و نه تنها بدن خود، بلکه روح مؤمنان را نیز به زندگی بازمی‌گرداند و از گناه اولیه انسان (آدم و حوا) رهایی می‌بخشد.

در مسیحیت، بره نماد قربانی شدن عیسی است. اهمیت این قربانی شدن از آیین یهودی گرفته شده است. یهودیان نیز عید پاک را جشن می‌گیرند — واژه «پاسکا» از عبری پَسَح می‌آید — اما جشن آن‌ها یادآور رهایی قوم یهود از بردگی در مصر به دست حضرت موسی است (خروج باب ۱۲، آیه ۱ تا باب ۱۴، آیه ۴۶).

در عهد عتیق، بره قربانی عید پاک برای یادآوری نجات یهودیان از بردگی مصر قربانی می‌شد. این یک آیین سالانه بود که طی آن یک بره قربانی شده و شب همان روز خورده می‌شد.

در عهد جدید، شخصیت عیسی با بره یکی می‌شود. همان‌طور که بره قربانی می‌شود، عیسی نیز برای نجات بشریت خود را قربانی می‌کند و همانند بره، بی‌گناه و پاک است.

با این حال، خوردن بره در عید پاک سنتی کاملاً مسیحی نیست؛ زیرا در انجیل ذکر نشده که مسیحیان باید بره قربانی کنند. با این وجود، این رسم توسط مسیحیان اولیه برای بزرگداشت مرگ و رستاخیز عیسی پذیرفته شد. از دیرباز، بره نماد قربانی مقدس، پاک و زیبا بوده است که برای تقدیم به خدا قربانی می‌شود. مسیحیان با قربانی کردن بره و خوردن گوشت آن در عید پاک، مرگ و رستاخیز عیسی را جشن می‌گیرند.

بره همچنین نماد نوری روحانی است که مؤمنان را در تاریکی شب هدایت می‌کند.

در هنر مسیحی، بره عید پاک یکی از موتیف‌های رایج است: اغلب با صلیب یا پرچمی در دست، یا در میان فرشتگان و قدیسان به تصویر کشیده می‌شود. این آثار هنری، اهمیت بره عید پاک در سنت مسیحی را به صورت دیداری به یاد می‌آورند. رابطه‌ای میان بره عید پاک یهودیان و مسیحیان وجود دارد که در شخصیت عیسی به اوج می‌رسد. مرگ عیسی دقیقاً

در روز پیش از عید پاک یهودی رخ داد؛ همان روزی که بق سنت یهودی بره قربانی می‌شد.

نمادهای پاپ‌ها

(قسمت سوم)

در ادامه مقالات منتشر شده در شماره‌های پیشین (شماره ۶۱ و ۶۲) هفته‌نامه سفارت جمهوری اسلامی ایران در واتیکان، فهرست پاپ‌های کاتولیک و شرح نمادهایی که توسط آنان انتخاب شده‌اند در ادامه می‌آید. در این بخش از پاپ سیکست پنجم (۱۵۸۵—۱۵۹۰) تا پاپ کلمنت دهم (۱۶۷۰—۱۶۷۶) معرفی می‌شوند:

Papa Sisto V (۱۵۸۵-۱۵۹۰) پاپ سیکست پنجم			زمینه آبی‌رنگ، شیری زرین (طلایی) که با پنجه جلویی خود شاخه‌ای از درخت گلابی دارای سه میوه را نگه داشته است؛ یک نوار مورب سرخ از سمت چپ بالا به راست پایین کشیده شده که در بالا دارای یک ستاره زرین با هشت پرو در پایین کوهی با سه قله نقره‌ای است، همه در راستای همان نوار قرار دارند
Papa Urbano VII (۱۵۹۰) پاپ اوربان هفتم			نوارهای مورب نقره‌ای و سرخ، در بالای آن نوازی به رنگ سرخ دیده می‌شود که دارای تصویر یک شاه بلوط زرین با برگ است، و این قسمت بر روی یک نوار طلایی قرار دارد
Papa Gregorio XIV (۱۵۹۰-۱۵۹۱) پاپ گرگوری چهاردهم			چهارقسمتی: بخش اول و چهارم طلایی با نواری دنداندار به رنگ آبی که میان دو ستاره هشت‌پراز همان رنگ قرار دارد و روی آن یک خط نقره‌ای قرار گرفته؛ بخش دوم و سوم نقره‌ای با درختی سبز و ریشه‌دار
Papa Innocenzo IX (۱۵۹۱) پاپ اینوسنت نهم			زمینه نقره‌ای، با تصویر درخت گردوی ریشه‌دار به رنگ طبیعی
Papa Clemente VIII (۱۵۹۲-۱۶۰۵) پاپ کلمنت هشتم			زمینه آبی، نوار دنداندار طلایی که اطراف آن شش ستاره هشت‌پراز به رنگ زرین قرار دارند

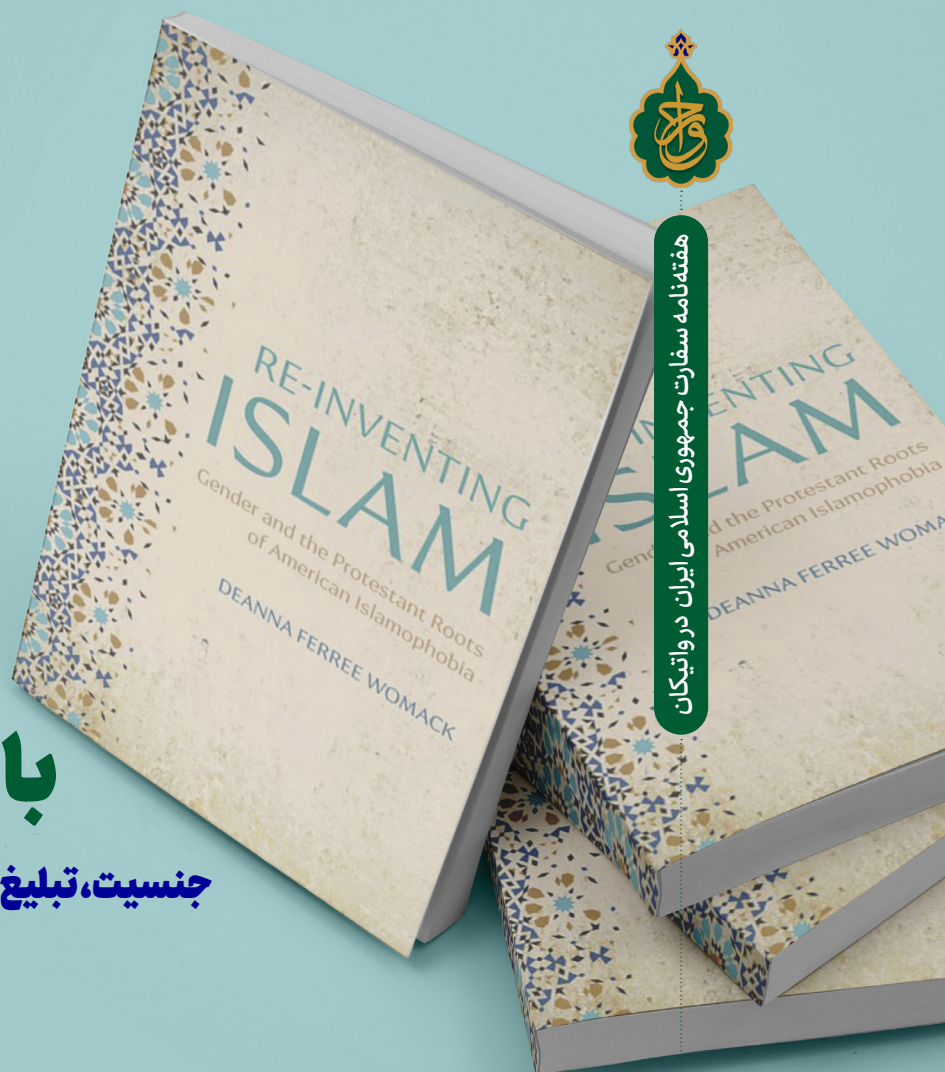
Papa Leone XI (۱۶۰۵) پاپ لئون یازدهم			زمینه طلائی، شش توپ به رنگ سرخ که به صورت حلقه‌ای چیده شده‌اند؛ توپ بالایی آبی است و سه گل زنبق طلائی به شکل دو بالا و یکی پایین روی آن دیده می‌شود
Papa Paolo V (۱۶۰۵-۱۶۲۱) پاپ پائولوس پنجم			زمینه آبی با تصویر اژدهایی زرین با بال‌های باز؛ در بالای آن بخشی طلائی قرار دارد که یک عقاب سیاه با تاج زرین در آن دیده می‌شود
Papa Gregorio XV (۱۶۲۱-۱۶۲۳) پاپ گرگوری پانزدهم			زمینه سرخ، دارای سه نوار مورب مرکزی زرین، که در درون فضای زمینه کشیده شده‌اند و با حاشیه‌ای از همان رنگ احاطه شده‌اند
Papa Urbano VIII (۱۶۲۳-۱۶۴۴) پاپ اوربان هشتم			زمینه آبی با سه زنبور زرین
Papa Innocenzo X (۱۶۴۴-۱۶۵۵) پاپ اینوسنت دهم			زمینه سرخ، یک کیوتر نقره‌ای که شاخه زیتونی طبیعی را با نوکش گرفته است؛ در بالای آن زمینه‌ای آبی قرار دارد که شامل سه گل زنبق زرین است که با دو نوار باریک سرخ‌رنگ از هم جدا شده‌اند
Papa Alessandro VII (۱۶۵۵-۱۶۶۷) پاپ آلساندرو هفتم			چهارقسمتی: بخش اول و چهارم متعلق به خاندان رووره (Rovere)، زمینه آبی با درخت بلوط زرین و ریشه‌دار، شاخه‌ها به شکل صلیب سنت اندریاس قرار گرفته‌اند؛ بخش دوم و سوم متعلق به خاندان کیچی (Chigi)؛ زمینه سرخ با کوهی شش‌قله که بالای آن ستاره‌ای زرین با هشت پر قرار دارد
Papa Clemente IX (۱۶۶۷-۱۶۶۹) پاپ کلمنت نهم			چهارقسمتی طلائی و آبی، دارای چهار لوزی که به طور متناوب از رنگ‌های مقابل در یکدیگر وارد شده‌اند
Papa Clemente X (۱۶۷۰-۱۶۷۶) پاپ کلمنت دهم			زمینه آبی با شش ستاره نقره‌ای شش‌پر که به صورت سه‌تایی، دوتایی و تکی چیده شده‌اند، به همراه یک حاشیه‌کاری به رنگ‌های آبی و نقره‌ای در اطراف آن

معرفی کتاب بازآفرینی اسلام

جنسیت، تبلیغ مسیحی و خاستگاه‌های تاریخی
اسلام‌هراسی در آمریکا

نویسنده: دیانافری وُمک

به کوشش: امیرحسین اصلانی

مقدمه

نگاه خصمانه و بدگمانانه نسبت به اسلام، در دل تاریخ مذهبی آمریکا و در میان مبلغان پروتستان، به‌ویژه از قرن نوزدهم به این سو، شکل گرفته و بالایه‌هایی از جنسیت، استعمار و تبشیر درآمیخته است. وُمک ما را به بازخوانی دوره‌ای می‌برد که از پایان جنگ داخلی آمریکا تا آغاز جنگ جهانی دوم امتداد دارد. دورانی که در آن پروژه‌های فرهنگی و تبلیغی پروتستان، تصویری نوساخته از اسلام ارائه دادند؛ نه لزوماً برای شناخت آن، بلکه برای ساختن یک

آیا اسلام‌هراسی مدرن در غرب صرفاً نتیجه‌ی تحولات سیاسی اخیر است؟ یا باید ریشه‌های آن را در لایه‌هایی عمیق‌تر از تاریخ، فرهنگ و دین جست‌وجو کرد؟ کتاب بازآفرینی اسلام: جنسیت و ریشه‌های پروتستان اسلام‌هراسی آمریکایی «نوشته‌ی دیانافری وُمک»، پاسخی دقیق و مستند به این پرسش‌ها می‌دهد. وُمک، استاد تاریخ ادیان و مطالعات بین‌ادیانی در دانشگاه اموری، در این اثر تازه‌اش نشان می‌دهد که

که همگی برای بساختن تصویری «نمایشی» و در عین حال استعماری از اسلام به کار می‌رفتند. در فصل پنجم، نقش زنان مبلغ برجسته می‌شود؛ زانی که با بهره‌گیری از کلیشه‌های جنسیتی، مسلمانان، به‌ویژه زنان مسلمان، را به‌عنوان قربانیانی بی‌صدا و نیازمند نجات مسیحی معرفی می‌کردند. و نهایتاً در فصل پایانی، وُملک با پیوند دادن این میراث تبلیغی به گفتمان‌های رسانه‌ای و سیاسی امروز، نشان می‌دهد که بسیاری از کلیشه‌های رایج در ذهن غربی‌ها نسبت به اسلام، نه تازه، بلکه بازمانده‌ی یک پروژه‌ی تاریخی هستند.

اهمیت کتاب در چیست؟

کتاب بازآفرینی اسلام به ما یادآوری می‌کند که برای فهم مناسبات امروز میان اسلام و غرب، کافی نیست فقط به سیاست‌ورزی‌های معاصر نگاه کنیم. باید تاریخ را ورق زد و دید که چگونه دین، تبلیغ و جنسیت، در ساختن یک «دیگری» مسلمان، همدست و هم‌داستان بوده‌اند. این کتاب برای پژوهشگران حوزه‌های دین‌پژوهی، مطالعات جنسیت، تاریخ فرهنگی و رسانه، منبعی غنی و الهام‌بخش است. اما دامنه‌ی اهمیت آن فراتر می‌رود: هر کسی که دغدغه‌ی گفت‌وگو میان فرهنگ‌ها و ادیان را دارد، از خواندن این کتاب سود خواهد برد. بازآفرینی اسلام، که در آوریل ۲۰۲۵ توسط انتشارات دانشگاه آکسفورد منتشر شده، اثری است دقیق، خوش‌ساخت و پرجزیاتی، که به‌درستی جای خود را در میان آثار مرجع در حوزه‌ی مطالعات دینی و فرهنگی باز خواهد کرد.

«دیگری» تهدیدآمیز، عقب‌مانده و نیازمند هدایت. نکته‌ی درخشان کتاب آنجاست که نویسنده نه از طریق متن‌های رسمی و الهیاتی مردان روحانی، بلکه از منظر جنسیت و بازنمایی‌های تصویری و فرهنگی، به بررسی این روند می‌پردازد. این زاویه‌ی دید تازه، اجازه می‌دهد نقش زنان مبلغ، کودکان، رسانه‌های تصویری و حتی اشیای روزمره، در خلق این تصور غربی از اسلام برجسته شود. و همین، وجهی منحصر به فرد به کتاب می‌بخشد.

از اصلاح دینی تا تبلیغ مدرن

کتاب در شش فصل تنظیم شده و با مقدمه‌ای آغاز می‌شود که چارچوب نظری پژوهش را ترسیم می‌کند. اینکه چگونه روایت‌های تبشیری، به‌ویژه از خلال جنسیت، به بازآفرینی اسلام برای مخاطب غربی انجامیدند.

فصل نخست، ما را به قرن‌های شانزدهم تا هجدهم می‌برد و نشان می‌دهد چگونه آموزه‌های اصلاح دینی و روشنگری، بذر نگاه‌های اولیه به اسلام را کاشتند. در فصل دوم، گفتمان‌های تبلیغی برای بزرگسالان بررسی می‌شود. متونی که اغلب اسلام را تهدیدی برای تمدن مسیحی جلوه می‌دادند. در فصل سوم، نگاه بر آموزش دینی کودکان متمرکز می‌شود و نشان داده می‌شود که چگونه قصه‌ها، تصاویر و کتاب‌های کودکان، از همان ابتدا تصاویری مخدوش و ساده‌سازی شده از مسلمانان را به ذهن نسل‌های تازه منتقل می‌کردند.

فصل چهارم به دنیای تصویر و اشیای تبلیغی می‌پردازد. از کارت‌پستال‌های شرقی گرفته تا پوسترها و نمایشگاه‌های تبشیری،

حدیث هفته

قال امام جعفر صادق (ع):

العباد ثلاثة : قوم عبدوا الله عز و جل خوفا فتلك عبادة العبيد و قوم عبدوا الله تبارك و تعالى طلب الثواب ، فتلك عبادة الأجراء و قوم عبدوا الله عز و جل حباله فتلك عبادة الأحرار و هي أفضل العبادات

عبادت کنندگان سه دسته اند: گروهی خدای متعال را از ترس عبادت کنند و این عبادت بردگان است، گروهی خدای متعال را به طمع ثواب عبادت کنند و این عبادت مزدوران است، دسته ای خدای متعال را برای دوستیش عبادت کنند و این عبادت آزادگان و بهترین عبادت است.

اصول کافی، ج ۳، ص ۱۳۱

هفته نامه سفارت جمهوری اسلامی ایران در واتیکان

سال دوم | شماره ۶۳ | ۲۹ فروردین ۱۴۰۴ | April 18 2025

❖ واتیکان در هفته‌ای که گذشت ❖

حضور پاپ در میدان سن پیترو

به مناسبت یک‌شنبه نخل و هفته مقدس

وب سایت واتیکان نیوز

پاپ پس از سلام و دیدار با مؤمنان در میدان سن پیترو، به باسیلیکای واتیکان بازگشت و در برابر آرامگاه رسول پطرس، قبر سنت پیوس دهم و بنای یادبود بندیکت پانزدهم، لحظاتی را به دعا و نیایش اختصاص داد.

مراسم برکت دهی به نخل‌ها و شاخه‌های زیتون

در نزدیکی مجسمه‌های قدیسان پطرس و پولس، در پایین ایوان کلیسا و در کنار ستون سنگی مرکزی میدان سن پیترو، درختان زیتون بزرگی قرار گرفته بودند. میدان نیز با گل‌ها و گیاهانی زیبایی آراسته شده بود. در این مراسم، ۱۵۰ درخت نخل و ۲۰۰ هزار شاخه زیتون، به همراه نخل‌های «فنیکس» و نخل‌های سنتی بافته‌شده میان مردم توزیع شد.

<https://www.vaticannews.va/it/papa/news/۰۴-۲۰۲۵/il-papa-nella-domenica-delle-palme-portare-la-croce-di-chi-sof.html>

«یک‌شنبه نخل مبارک و هفته مقدس خوبی داشته باشید!»

این‌ها سخنانی بودند که روز ۱۳ آوریل، پاپ فرانسیس از ایوان میدان سن پیترو پس از پایان مراسم یک‌شنبه نخل بر زبان آورد. پس از آن، وی حدود ده دقیقه در میدان باقی ماند و با مؤمنان حاضر به گرمی دیدار کرد.

این حرکت، سورپرایزی دیگر از سوی پاپی بود که در دوران نقاهت به سر می‌برد و با استقبال پرشور جمعیت و پرتوآفتابی دلنشین همراه شد. این حضور پس از شرکت وی در روز یک‌شنبه گذشته در جوبیله بیماران و حوزه بهداشت و نیز دو حضور برنامه‌ریزی نشده در ۱۰ آوریل برای رفتن به کلیسای جامع واتیکان و زیارت در کلیسای سانتا ماریا ماجوره برای دعا در برابر تصویر مقدس «سالوس پوپولی رومانی» صورت گرفت.

درخواست دوباره پاپ برای صلح در جهان

روزنامه اسرواتوره رومانو

فریادی به آسمان التماسی به ما است تا اقدامی انجام دهیم». پاپ همچنین در مورد لبنان که ۵۰ سال از جنگ داخلی آن می‌گذرد گفت «امیدوارم با کمک خداوند بتواند در صلح و سعادت زندگی کند»، وی در پایان خواستار صلح در اوکراین، فلسطین، اسرائیل، جمهوری دموکراتیک کنگو، میانمار و جمهوری سودان جنوبی شد.

<https://www.osservatoreromano.va/it/news/۰۴-۲۰۲۵/quo۰۸۵-/la-sofferenza-delle-vittime-di-guerra-e-un-grido-al-cielo.html>

پاپ در پیام کتبی برای مراسم عبادی روز یکشنبه نوشت: «از شماها درخواست می‌کنم تا به همراه من همه رنج کشیدگان، بخصوص آنهایی که از جنگ، فقر یا مصائب طبیعی ضربه خورده اند را به خداوند بسپاریم».

در این پیام پاپ خواستار صلح در سودان شد، جایی که «مصادف با دومین سالگرد غم انگیز آغاز جنگی» است که باعث هزاران کشته و میلیون‌ها آواره شد که «رنج آنها

فقط ۶۰۰۰ مجوز برای عید پاک به مسیحیان کرانه باختری از سوی اسرائیل صادر شد

وبسایت بین زمین و آسمان

وجود جلسات متعدد در سطوح بالا تاکنون موفق به دریافت مجوزهای بیشتری نشده‌اند. «او اضافه کرد که اورشلیم نماد تناقضات بشری است: در شعاع چند صد متر مربع، مکان‌های مقدسی برای مسیحیان، یهودیان و مسلمانان قرار دارد و صداها، سرودها و نیایش‌هایی متفاوت اما در جوهر مشابه، در کنار هم شنیده می‌شوند با این حال، همان‌جا که باید ایمان گرد هم آورد، نفرت، مانع آزادی در دین‌ورزی دیگری می‌شود.

نکته‌ای که امسال اهمیت ویژه دارد، هم‌زمانی جشن عید پاک برای مسیحیان کاتولیک و ارتدکس

با پَسَح (عید آزادی یهودیان) است هر دو در تاریخ ۲۰ آوریل. پدر فلتاس این هم‌زمانی نادر را فرصتی ارزشمند خوانده و گفت: «در این بافت تاریخی خاص، این تقارن باید به فرصتی منحصر به فرد برای نزدیکی بدل شود.

اورشلیم شهری است که توسط خشونت پاره‌پاره شده، اما در عین حال وعده‌ی حیات ایمان را در خود دارد؛

شهری است که مرگ دل‌ها را نیز در خود پرورش می‌دهد.» او در پایان تأکید کرد:

«نمی‌توان به خشونت عادت کرد، وقتی که در مقابل چشمانت، زیبایی مکان‌های مقدسی است که در آن‌ها قدم می‌زنی تا وعده‌های مسیح را تجدید کنی. کسی که در سرزمین مقدس زندگی می‌کند، نمی‌تواند بی‌طرف، غایب یا بی‌تفاوت باشد».

<https://www.tracieloeterra.blog/medio-orient/terra-santa-p-faltas-custodia-da-israele-solo-6-mila-permessi-per-pasqua-al-cristiani-della-cisgiordania/>

پدر ابراهیم فلتاس، معاون نگهبان سرزمین مقدس، در گفت‌وگو با خبرگزاری سیر (Sir) اعلام کرد: «امسال فقط ۶۰۰۰ مجوز آن هم برای تنها یک هفته از سوی مقامات اسرائیلی صادر شده است؛ عددی که به وضوح بسیار کمتر از جمعیت ۵۰ هزار نفری مسیحیان ساکن کرانه باختری است که مشتاق هستند ایمان خود را در مکان‌های مقدس جشن بگیرند.»

او این میزان پایین مجوز را «مایه‌ی ناامیدی» خوانده و افزود:

«من مسئول رسیدگی به این درخواست‌ها برای مسیحیان منطقه بیت لحم هستم و بارها با مقامات اسرائیلی مذاکره کرده‌ام تا مجوزهای بیشتری صادر شود. ما نیاز داریم در کنار جامعه‌ای که به شدت از رنج و جنگ آسیب دیده، گرد هم آییم و دعا کنیم.»

او تأکید کرد که مسیحیان کرانه باختری آزادی حرکت محدودی دارند و ایام عید پاک تنها فرصتی است که می‌توانند به اورشلیم آمده و در کلیسای قبر مقدس و دیگر مکان‌هایی که یادآور مصائب، مرگ و رستاخیز مسیح هستند، دعا کنند. با

مراسم یکشنبه نخل در اورشلیم

روزنامه اسرواتوره رومانو

کاردینال پیتزابالا گفت: تکرار می‌کنم که ما متعلق به این شهر هستیم و هیچ کس نمی‌تواند ما را از عشق خود به این شهر مقدس جدا کند. همانگونه که هیچ کس نمی‌تواند ما را از عشق خود به مسیح جدا کند.

<https://www.osservatoreromano.va/it/news/۰۴-۲۰۲۵/quo-۰۸۵/non-abbiato-paura-di-coloro-che-vogliono-dividere.html>

کاردینال پی یر باتیستا پیتزابالا پاتریارک کاتولیک های آیین لاتین اورشلیم در مراسم یکشنبه نخل سخنرانی کرد. وی گفت: «نباید از کسانی که می‌خواهند جدا کنند، حذف کننده یا تصاحب کننده روح این شهر مقدس باشند، بترسیم. زیرا از همیشه و برای همیشه اورشلیم خانه دعا برای همه ملت‌ها باقی خواهد ماند و هیچکس نمی‌تواند آن را تصاحب کند.

پاتریارک پیتزابالا: کرامت انسان‌ها در غزه در نظر گرفته نمی‌شود

روزنامه اسرائورتوره رومانو

می‌شود. نمی‌توانیم تصور کنیم که همه این افراد با تروریسم یا جنایت در ارتباط باشند».

<https://www.osservatoreromano.va/it/news/۰۴-۲۰۲۵/quo۰۸۴-/l-esercito-israeliano-prende-il-controllo-del-corridoio-morag-a.html>

کاردینال پیر باتیستا پیتزابالا پاتریارک لاتین اورشلیم، در گفت‌وگویی با شبکه تلویزیونی TV۲۰۰۰ نسبت به وضعیت انسانی در نوار غزه هشدار داد. او شرایط موجود را «دردناک، فاجعه‌بار و شرم‌آور» توصیف کرد و گفت: «کرامت ۲.۳ میلیون نفر نادیده گرفته

سخنان سر اسقف کاجیا در سازمان ملل متحد

روزنامه السّرواتوره رومانو

مالی لازم را برای تقویت نظام‌های سلامت و ارتقای کیفی زندگی مردمان این کشورها را فراهم سازد. نماینده واتیکان همچنین از وجود شکاف عمیق دسترسی به خدمات درمانی میان کشورهای توسعه‌یافته و در حال توسعه ابراز نگرانی کرد و افزود که پاسخ به این چالش‌ها باید بر پایه نگاه انسانی و همه‌جانبه باشد؛ نگاهی که کرامت ذاتی انسان را در هر مرحله از زندگی به رسمیت بشناسد. در پایان، او بر اهمیت خانواده به عنوان «سنگ بنای یک جامعه سالم» تأکید کرد.

<https://www.osservatoreromano.va/it/news/-۲۰۲۵-۴/quo۰۸۲-/cancellare-o-ridurre-il-debito-per-concentrare-le-risorse-verso.html>

چهارشنبه ۹ آوریل، سر اسقف گابریله کاجیا نماینده دائم واتیکان در سازمان ملل، در پنجاه و هشتمین نشست کمیسیون جمعیت و توسعه این سازمان، از جامعه جهانی خواستار اقدام فوری برای حمایت از کشورهای در حال توسعه شد. او تأکید کرد که بسیاری از این کشورها بخش بزرگی از منابع خود را صرف بازپرداخت بدهی می‌کنند، در حالی که نمی‌توانند نیازهای اساسی مردم خود را تأمین کنند. وی این وضعیت را نه تنها بی‌عدالتی اقتصادی بلکه «رسوایی اخلاقی» خواند و از کشورهای ثروتمند خواست در راستای دعوت پاپ فرانسیس، بدهی‌های کشورهای فقیر را ببخشند. به گفته او، این اقدام می‌تواند منابع

HEVAR

The Weekly Journal of the Embassy of the
Islamic Republic of Iran to the HolySee

Second Year | Issue 63 | 2025 April 18

The Embassy of the Islamic Republic of
Iran to the HolySee

Via Bruxelles, 57, 00198

+39068552494

vat.media@mfa.gov.ir

<https://vatican.mfa.gov.ir/portal>

IRANtotheHolySee@IRANinVATICAN

